

**“በሰላም ለኢትዮጵያ” የጎዋ ሰሌዳ ማሳሰቢያ መነሻነት፡
ባለፉት ሹለት ዓመታት የፈጸምነውን የመሰለ፡
የጸምና የጸሎት ልዩ ሱባኤን፡
በዘንድሮዋም የሹለት ሺህ አንዷ ዓመተ ምሕረት ጳጉሜ፡
ለማካኔድ ተዘጋጅተናል!**

“ሰላም ለኢትዮጵያ” ጎዋ ሰሌዳ፡ ባለፈው ፲፱፻፺፱ ዓ. ም ባሳሰበው መሠረት፡ እኛ፡ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ የጸመ ኢትዮጵያን ሥርዓተ ጸሎት ተከትለን፡ ባለፉት ሹለት ዓመታት፡ የጳጉሜን ዕለታት፡ በያለንበት፡ የጸምንና የምጽዋት፣ የጸሎትና የስግደት ምግባራችንን በማካኔድ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት፡ ሃይማኖታዊ ተልእኳችንን መፈጸማችን ይታወሳል።

ታዲያ! እንዲያ ባለው፡ በተሟላው፡ ሥጋዊ፣ ነፍሳዊና መንፈሳዊ ትጥቃችን ተሰልፈን፡ በተጨማሪ፡ የፀረ ኢትዮጵያዊነትን የኃይል ጥቃት መክተን በመቋቋም፡ የተከናወነው፡ ያ ተጋድሏችን፡ አስፈላጊውን መልካም ፍሬ በማስገኘት፡ ተሟልቶ መፈጸሙንና በእኛ አሸናፊነት ማብቃቱን የተገነዘብን ስንቶቻችን ነን? ይህን ጥያቄ፡ እያንዳንዳችን፡ በየግላችን፡ ልንመልሰው የሚገባን በመኾኑ፡ ይህንኑ ግዳጃችንን፡ እስካኹን፡ ለፈጣሪያችንና ለየራሳችን፣ ለሌላውም ፍጡር ሳንፈጽመው እንዳልቆየን ይታመናል።

ይህን መደምደሚያ አሳብ መሠረት በማድረግ፣ እውነታውን፡ ለታማኞቹ የሃይማኖት ወገኖቻችን ለመግለጽና ለማስጨበጥ ስንል፡ እኛም፡ ለዚህ ጥያቄ የሰጠነውን መልስ፡ ከዚህ እንደሚከተለው፡ አብራርተንና አስፋፍተን አቅርቦነዋል። ስናቀርበውም፡ በተለይ፡ በአኹኑ ጊዜ፡ በአገራችን በኢትዮጵያም ኾነ በመላው ዓለም፡ በገንዘብ አያያዝና በሀብት ክምችት ምስቅልቅል፣ በሥራ እጦትና በድኅነት ሥቃይ ነውጥ፣ በተስቦ ደዌያትና ባንጉል ሕክምና መዘዝ፣ በሃይማኖት መቀዋወምና በእርስ በርስ ጦርነት ማዕበል፣ በረሃብ ጠንቅና በቸነፈር ሰደድ መዓት፣ በድርቅ ጅራፍና በተፈጥሮ ኃይላት መቅሠፍት፣ በመጨረሻም፡ በአምልኮ ባዕድና በክፋት መንፈስ መስፋፋት ረገድ፡ እየጨመረና እየተባባሰ፣ እየከበደና እየተወሳሰበ የኔደውን፡ የሰውን ልጆች ሥጋዊና ነፍሳዊ፣ መንፈሳዊና ሹለንተናዊም ጽኑ ችግር አስተውሎ በማገናዘብ፡ በያላችሁበት፡ በጠለቀና በመጠቀ፡ የቅዱሱ ኪዳን ክርስቲያናዊና መንፈሳዊ የአእምሮ አቋም ኾናችሁ እንድትመለከቱት እየጋበዝናችሁ ነው።

የዚህ መልእክት ዓቢይ ግብ፡ እንዲህ በሚል አጭር ዐረፍተ ነገር ይጠቃለላል፡- “ሰላም ለኢትዮጵያ” የላቀ ሰሌዳ ያቀረበውን ማሳሰቢያ በመቀበል፡ ባለፉት ኹለት ዓመታት የፈጸምናቸው፡ የጳጉሜ ጾምና ጸሎት ምሕላዎቻችን፡ እንደማንኛዎቹም የጾመ ኢትዮጵያ ሱባኤዎቻችን፡ ያስገኘው ውጤት፡ እውነተኛዋ የእግዚአብሔር ሰላም፡ የሰብአዊው ፍጥረት መጀመሪያ ከኾኑት፡ ከአዳምና ሔዋን ህልውና አንሥቶ፡ እስከዛሬ፥ ለዘለዓለምም፡ በቅዱሱ ኪዳን አማካይነት፡ ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን የተሰጠች መኾኗን፡ ለየራሳችን አውቀን፤ ለሌሎችም ለማሳወቅ የመቻሉን ብቅዓት ማግኘታችን ነው።

እንግዲህ፡ እውነታው ይህ ከኾነ፡ “መልካም ፍሬ” ከተባለው፡ ከዚህ ብቅዓት የተደረሰው፡ እንዲሁ በከንቱ፤ ወይም፡ በቀላሉ ሳይኾን፡ በእውነተኛ ንስሐ ጠርቶ ከተመራ ሃይማኖታዊ ምግባር መኾኑ፡ በአጽንዖት ሊታወቅ ይገባል። ያም ሃይማኖታዊ ምግባር፡ ለአገራችንና ለሕዝቧ፤ እንዲሁም፡ በስደትና በልዩ ልዩ ምክንያት፡ በመላው ዓለም ለተበተነው ወገኖችን፤ ለቀረውም ዓለም ጭምር፡ እውነተኛዬቱን የእግዚአብሔርን ሰላም ለማስገኘት ይበቃ ዘንድ፡ በቅድሚያ፡ ከየራሳችን ንጹሕ ልቦና የመነጨው ንስሐችን፡ በፈጣሪና በቅድስት እናቱ መንበር ፊት፡ በእውነትና በመንፈስ ቅዱስ አምልኮ መቅረብ እንደነበረበት፡ ያለጥርጥር ይታወቃል። እንዲህ ካልኾነ በቀር ደግሞ፡ ይህን የመሰለው ሕያው ጸጋ፡ በሌላ ዘዴና መንገድ ከቶ ሊገኝ የሚቻል አይደለም። አዎን! በዚያ ንስሐችን ላይ ተመሥርቶ የተካኸደውና የተፈጸመው፡ ጾምና ጸሎት፤ ምጽዋትና ስግደት፡ እነሆ፡ ያን፡ በየራሳችንና በአገራችን ላይ የታየውን፡ የመልካም ፍሬ ምርት፡ በእውን አበርክቶ ለማቅረብ ተቻለው።

ይህን እውነታ በሚመለከት፡ ቀደም ብለውና በጊዜው ተላልፈው በነበሩት መልእክቶቻችን አማካይነት፡ አንዳንድ ሕያዎን ቅምነገሮች፡ በተቻለ መጠን፡ ለኹሉ ተሠራጭተው ስለነበረ፡ እነዚያን ቅምነገሮች የተመለከታቸውና የሰማቸው፡ አስተዋዩ ኢትዮጵያዊ ወገን ኹሉ፡ የዚህን እውነታ ምንነት፡ በቀላሉ እንደተረዳው ይታመናል። አዎን! ይኸው ሃይማኖታዊ ምግባራችን፡ ለዚህ የአሸናፊነት ፍሬ የበቃው፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ዓመት፡ በመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጸደቀችውና በጸናችው፡ በእውነተኛዬቱ የእግዚአብሔር ሰላም ፍቱን መሣሪያነት መኾኑን ስንገልጽ፡ እጅግ ደስ እያለንና ይህን ላደረገ ፈጣሪያችን፡ የሚገባውን ምስጋናችንን እያቀረብን ነው።

የዚህች የእግዚአብሔር ሰላም ፍቱን መሣሪያነት፣ በሃይማኖትም፣ በምግባርም የተረጋገጠው፣ በዚያ፣ በአዲስ ኪዳን፣ የምሕረት ዘመን መባቻ ነበር፤ ያም ዘመን፣ እርሷ፣ በዲያብሎስ አበጋዝነት በሚመራው፣ የሰዎች የክፋትና የጥፋት ኃይላት፣ በኃጢአትና በሞትም ላይ፣ ለአንዴና ለመቼውም ጊዜ፣ የድል አድራጊነት ዘውድን የተቀዳጀችበት ምዕራፍ ነበር፤ ከዚያም ወዲህ፣ ይኸው የአሸናፊነት ህልውናዋ፣ በእውነተኛቸው የእግዚአብሔር ወገኖች ልቦና አማካይነት፣ የምድርን ኹለንተና አጥለቅልቆና በዓለም ሕዝቦች መካከል ሰፍኖና ገንኖ ይታያል።

ይኸን እንጂ፡ “ለኢትዮጵያ፡ ሰላምን፡ ለማስገኘት፡ በ'ሰላም ለኢትዮጵያ' የላቀ ሰሌዳ አሳሳቢነት፡ ባለፉት ኹለት ዓመታት የተካኔዱት የጳጉሜ አጽዋማትና ጸሎታት፡ ለኢትዮጵያ፡ ሰላምን አስገኝተዋል!” የሚለው፡ ይህ፡ ከዚህ በላይ የተሰጠው መግለጫ፡ ምናልባት፡ በአብዛኛው፡ በዘመኑ "ሃይማኖት-የለሹ" ኢትዮጵያዊ ትውልድ ዘንድ፡ ግራ ሊያጋባና ይኸው ወገን፡ ይህንኑ እውነታ፡ አምኖ ሊቀበለው እንደሚያዳግተው፡ ማንኛውም አስተዋይ አማኝ፡ በቀላሉ ሊያውቀው ይችላል። በእርግጥ፡ “ሃይማኖት የለኝም!” ሊል በሚችል ሰብአዊ ፍጡር ዘንድ፡ ወይም፡ የሃይማኖት ጉድለት ባላቸው ዘንድ፡ ይህን የመሰለው፡ ግራ የመጋባትና የመጠራጠር ችግር መፈጠሩ እንደማይቀር የታወቀ ነው።

ያ፡ ግራ የገባውና የሚጠራጠረው ወገን፡ ለዚህ ግራ መጋባትና ጥርጣሬ የተዳረገው፡ በራሱ ፍላጎትና ምርጫ እንጂ፡ ያስገደደው፡ ሌላ፡ ወይም፡ የበላይ ኃይል፡ ኖሮበት አይደለም፤ ወይም፡ ይህን እውነታ የመቀበል ፍላጎት ኖሮት ቢኾን፡ ይህንኑ ምርጫ ለማድረግ፡ ሥልጣንና መብት፡ ችሎታም አጥቶ አይደለም። የዚያ ወገን ባልደረባ የኾነው፡ እያንዳንዱ ሰብአዊ ፍጡር፡ ለዚያ፡ ግራ ለሚያጋባውና ለሚያጠራጥረው፡ ደካማና እኩይ ለኾነውም፡ ለግራኛው የመንፈስ ኃይል፡ ራሱን አሳልፎ የሰጠው፡ በገዛ ፈቃዱ ነው። እንዲህ፡ የሃይማኖት አልባነት አባዜ የተጠናወተው፡ ወይም፡ የሃይማኖት ጉድለት ያለበት ተጠራጣሪ (መናፍቅ) ኾኖ፡ ግራ የተጋባውና ወላዋይ የኾነው፡ አዎን! በራሱ ምርጫ ነው፤ ስለዚህ፡ እነሆ፡ በውስጡም፣ በውጪውም፡ የእግዚአብሔርን ሰላም አጣ! ለጠንቀኛ ጽኑ ብኩንነትም ተጋልጦ፡ ለክፉው ፍዳ ሊዳረግ በቃ! ከዚህ የተነሳም፡ ይኸው፡ ምድራዊና ሥጋዊ ኑሮውን፡ በሥቃይ የሚገፋ ኾነ!

ይህም ማለት፡ ያ ሰው፡ እውነታውን አምኖ መቀበሉ ቀርቶ፡ ስለእግዚአብሔር ሰላም የምትናገረውን፡ የእግዚአብሔርን እውነት ሰምቶና ተረድቶ፡ ለማወቅ እንኳ ፍላጎት፡ ጨርሶ የሌለው ፍጡር መኾኑን፡ ለራሱም፣ ለፈጣሪውም፣ ለሌላውም ፍጡር አረጋግጦ አሳየ ማለት ነው፤ በዚህ ግብሩም፡ የተፈጠረባትንና ባሕርዩ የኾነችውን፡ “ሕሊና” የምትባለውን፡ የእግዚአብሔርን እውነት፡ ከራሱ ውስጥ ገላልጦ ለማወቅ፡ ሰብአዊ ፍላጎቱን ከማነሣሣት ይልቅ፡ ላልተፈጠረበት፡ የግራ ቢስነት ሐሰት፡ ራሱን ለማስገዛት መጣርን መፍቀዱንና መምራጡን፡ በግል አስተሳሰቡና በህልውናው አካሄድ፡ እነሆ፡ ራሱ መሰከረ።

ስለዚህ፡ እያንዳንዱ ሰው፡ ባለማወቅ ጨለማ ተውጦና በድንቅርና መራብ ተተብትቦ፤ በሐሰትም እሥራት ተቀፍድዶ መኖርን የመምረጥ፤ ያን ኑሮ ተቀብሎም፡ በዚያ አሳዛኝ ኹኔታ የመኖር ዝንባሌው፡ ከመጀመሪያዎቹ ፍጡራን፡ ከአዳምና ሔዋን አንሥቶ የነበረ፤ ዛሬም ያለ እና ወደፊትም፡ እስከዓለም ፍጻሜ የሚቀጥል መኾኑ፡ ይኸው፡ በግልጽ ይታያል። የእግዚአብሔርን እውነት ለማወቅ አለመፈለጉና ወደዚያ ግብ ለመድረስ፡ ጥረቱ ቀርቶ፡ አንዳችም ዓይነት ሙከራን እንኳ አለማድረጉ፡ ከዚያ ፍላጎት አለመኖር የተነሣ መኾኑ የታወቀ ነው፤ ይህ አቋሙም፡ ከላይ በተወሳው የሃይማኖት ጉድለትና የአላዋቂነት አስተሳሰብ የተመረዘውን፡ ራሱን፡ ሰብአዊውን ፍጡር፡ የቱን ያህል እንደሳዳው አረጋግጦ ለማስረዳት፡ የዛሬው፡ የሰው ልጅ አሳዛኝ ኹኔታ ይበቃል።

አዎን! ከፍጥረት መጀመሪያ አንሥቶ፡ በፈጣሪ በኩል የተካኸደው፡ የእግዚአብሔርን እውነት፡ ገልጦ የማሳየቱና አግዝፎ የማሳወቁ ነገር፡ ምሥጢር ሳይኾን፡ ገሃድ ወጥቶ፡ በእውን የተከሰተውና የተፈጸመው፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ዓመት መኾኑ፡ በታማኞቹ የቅዱሱ ኪዳን አማኞች ዘንድ፡ በሃይማኖት ተቀባይነትን አግኝቷል፤ ይህም ማለት፡ ቀድሞ የነበረችውና ኋላ፡ በራሳቸው፡ በሰብአውያን ፍጡሮች የተሳሳተ የምርጫ ጠንቅ ምክንያት፡ ለበርካታ ሺህ ዓመታት ታጥታ የቆየችውን፡ ያቺኑ፡ አማናዪቷን የእግዚአብሔርን ሰላም፡ ከድንግል ማርያም በተወለደው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይኾን፡ ለመላው ፍጥረተ ዓለምና ለሰው ዘር ኹሉ፡ መልሶ ለማስገኘት የተቻለ መኾኑ፡ ለፍጥረተ ዓለሙ፡ በይፋ የተገለጠበትና የተረጋገጠበት ጊዜ ማለት ነው። ነገር ግን፡ አብዛኛው የሰው ወገን፡ ይህን ተጨባጭ የኾነ መለኮታዊ እውነታ በሚመለከት፡ ምንም ዓይነት ድርጊት እንዳልተፈጸመ፤ ምንም ዓይነት ኹኔታም እንዳልደረሰ፡ እንደፍሬ ቢስና እንደከንቱ ነገር ቆጥሮ፡ በንቀት ስለተወው፡ እነሆ፡ ሰብአዊው ችግርና ሥቃይ እየጨመረ ኹዶ፡ አኹን ካለበት ደረጃ ሊደርስ ችሏል።

አዎን! በመጀመሪያ፡ በሥጋቸው፡ ወንድና ሴት፤ በነፍሳቸው ደግሞ፡ በራሱ መልክ አድርጎ የፈጠራቸው፤ በመጨረሻም፡ በቅዱስ መንፈሱ፡ የልጅነትን ጸጋ ያቀዳጃቸው እግዚአብሔር፡ ከመለኮታዊ እውቀቱና እውነቱ፤ ፍቅሩና ደስታው ጋር፡ ሰላሙን ጭምር፡ ለእኒያ ለመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን፡ በምልዓትና በስፋት ሰጥቷቸው ነበር፤ እነርሱ ግን፡ በሥጋ ወልደው ከሚያሳድጉ፡ ሰብአውያን ወላጆች ይልቅ፡ እጅግ በበለጠ ደግነትና ርኅራኄ፤ እንክብካቤና ምቹት የያዛቸውን፤ ያን የመሰለውን ፍጹም የሕይወት ጸጋና ሀብት ያጎናጸፋቸውን፡ የሚያውቁትን ፈጣሪያቸውን ትተው፡ የማያውቁትን፡ የክፋትና የሐሰት፤ የጥላቻና የጦርነት አባትና አበጋዝ የኾነውን ዲያብሎስን ተከተሉ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፡ ያች፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በሰው ልጆች ዘንድ፡ ከደረሰባትና ከሚደርስባት የፍላጎት ማጣትና የፈቃደኝነት ጉድለት የተነሣ፡ ከሌሎቹ የደግነት ባሕርያት ጋር አብራ፡ ከሰዎች ልቦና ታጣች፤ ተሠወረች። በእርሷ ፈንታ፡ የእርሷና የመሰሎቿ ደጋግ ባሕርያት ተቃራኒዎች የኾኑት፡ የክፋት ጠባያት፡ በሰዎች ልቦና ውስጥ ተተኩ፤ ሰፊ።

“ለመኾኑ፡ የእግዚአብሔር ሰላም ስንል ምን ማለታችን ነው? የእግዚአብሔር የተባለችው ሰላም፡ ምን ዓይነት ናት? ሌላ ሰላም፤ ወይም፡ ሌሎች ሰላሞች አሉን?” የሚል ጥያቄ፡ የእግዚአብሔርን እውነት በማያውቁና በማያምኑ ዘንድ መኖሩ አይቀርም፤ ሊጠየቅ የሚያስፈልግ፤ አጥጋቢ መልስ ሊሰጠውም የሚቻል፡ ተገቢ ጥያቄ ነው።

መልሱም፡ እንዲህ በሚል አጭር ቃል የሚጠቃለል ይኾናል፡-

የእግዚአብሔር ሰላም ስንል፡ ከፍጹሟ የእግዚአብሔር ፍቅር የምትመነጨውን፡ ጥንታዊቷንና ብቸኛዬቱን፤ ደጊቱንና መልካሚቱን፤ ንጹሐቱንና እውነተኛዬቱን ሰላም ማለታችን ነው።

በመጨረሻም፡ “አነ ውእቱ፡ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት፤ ...ወአንሱ፡ በእንተ ዝንቱ ተወለድኩ፤ ወእንበይነ ዝንቱ መጻእኩ፡ ውስተ ዓለም፤ ከመ እኩን ሰማዕተ በጽድቅ!”

ማለትም፡ “እኔ፡ የእውነት መንገድ፤ ሕይወትም ነኝ፤ ሰው ኾኜ የተወለድሁት፤ ወደዚህም ዓለም የመጣሁት፡ በእውነት ምስክር ልኸን ነው!” ብሎ በተናገረው፡ በእግዚአብሔር ወልድ ሰው መኾን፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በዚህ ዓለም፡ በሰዎች መካከል፡ በሕያው ሰውነት ገዝፋ ታይታለች፤ ተመላልሳለች።

ይህችው የእግዚአብሔር ሰላም፡ በመለኮታዊ ሰውነቱ የተገለጠችበት፡ የሰላሙ ንጉሥ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶና አድጎ፡ በዚህ ዓለም የተመላለሰበትን ሰብአዊና መለኮታዊ ተልዕኮውን እንደፈጸመ፡ የተናገራቸውን ሕያዋን ቃላት፡ እዚህ ላይ መጥቀሱ፡ እግዚአብሔር፡ ስለሰላም ምስጢርና ስለምንነቷ፡ ለፍጥረተ ዓለሙ ያደረገውንና የገለጠውን፡ ዕውቀት ድንቅ የኾነውን፡ መለኮታዊ ሥራውን፡ በእውን አረጋግጦ ያሳያል፤ እነዚህም፡-

፩ኛ፡ የሾህ አክሊሉን ተቀዳጅቶ፡ በመስቀል ዙፋኑ ላይ ከመቸንከሩ በፊት፡ “እንካችሁ! ይህ ሥጋዬ ነው፤ ይህም ደሜ ነው፤ ኹላችሁም፡ ብሉት! ጠጡት! ስለብዙዎች፡ ለኃጢአት ይቅርታ የሚሰጠው፡ የአዲስ ኪዳን መሥዋዕት ነው!”

፪ኛ፡ ራቁቱን ተቸንክሮ ሣለ፡ “አባት ሆይ! የሚያደርጉትን አያውቁምና፡ ይቅር በላቸው!”

፫ኛ፡ ከተቸነከረበት መስቀሉ ሳይወርድ፡ ነፍሱ፡ ከሥጋው ተለይታ፡ ዘለዓለማዊውን ነጻነት፡ ለሕያዋንና ለሙታን ነፍሳት ለማብሰር፡ ወደሲኦል ስትኼድ፥ ሥጋው ደግሞ፡ ወደመቃብር ወርዶ፡ ለሦስት መዓልትና ለሦስት ሌሊት ካረፈ በኋላ፡ መለኮት የተዋሐዳቸው ሥጋውና ነፍሱ፡ እንደገና አንድ ኾነው፡ በትንሣኤ አካል ተነሥቶ፡ ደቀ መዛሙርቱ፡ በኅዘንና በቀቢጸ ተስፋ (ተስፋ በመቀረጥ)፥ በፍርሃትና በድንጋጤ ተውጠውና ተሰብስበው በነበሩት ቤት፡ በመካከላቸው ተገኝቶ፡ “ሰላም ለእናንተ ይኹን!” ብሎ ያስሰማቸው ቃሎቹ ናቸው። (ማቴ. ፳፮፥ ፳፮-፳፰። ዮሐ. ፲፬፥ ፮፤ ፲፰፥ ፴፯።)

የእግዚአብሔር ሰላም፡ እንግዲህ፡ ይህች ናት።

በእርሷ አንጻር ደግሞ፡ ማለትም፡ የእግዚአብሔር እንደኾነችው፡ እንደዚችው፡ ሰላም፡ ማስመሰያ የኾኑ፡ የሰዎች፥ ወይም የዲያብሎስ፡ የምትሐት፥ ወይም፡ የሐሰት ሰላሞች አሉ። ስለእነዚህ፡ የሰላም ዓይነቶች፡ አስከሬ ምንነትና መራራ ፍሬነት፡ እዚህ ላይ፡ ብዙም ማተት፡ የሚያስፈልግ አይመስልም፤ ምክንያቱም፡ ከአዳምና ሔዋን ጊዜ አንሥቶ፡ በቃኤል ወገኖች እየተካኼደ ባለው፥ የአቤል ወገን በኾነው፡ በኖኅ ዘመን የደረሰውን የጥፋት ውኃም እንኳ ሊያሻሸለው ሳይችል ቀርቶ፡ እስከዛሬ በቀጠለው፡ የሰው ልጆች አስተሳሰብ፥ አኗኗርና ድርጊት፡ እነሆ፡ በገሃድ ስለሚታይና በግዘፍ ስለሚዳሰስ ነው። እነዚህን የመሰሉትን የሰላም ዓይነቶች፡ እኛ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት አንቀበላቸውም፤ እውቅናም አንሰጣቸውም።

እኛ አምነን፥ እውቅናም ሰጥተን የተቀበልናት፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ ይህች ናት፡- በጥንቱ የፍጥረት ዘመን፡ ለአዳምና ለሔዋን የተሰጠች ኾና ሣለች፥ ነገር ግን፡ ከእነርሱ በኋላ የተተኩት፡ “የሰው ልጆች” የተባሉት ዘሮቻቸው፡ እርሷን፡ ካለመፈለጋቸው የተነሣ፡ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፡ ከእነርሱ ተለይታ፥ ይኹን እንጂ፡ “የእግዚአብሔር ልጆች” በተባሉት ዘሮቻቸው በኩል ስለተፈለገች፡ በእነርሱ ዘንድ ተወርሳ በመከበሩዋ፡ እነርሱን ጠብቃ የቆየችዋን ነው፤ በመጨረሻውም ዘመን፡ እግዚአብሔር ወልድ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ “ሰላም የሀይማኖት ለክሙ፤ ወሰላም አቡየ እሁብክሙ፤ አኮ፡ በከመ ይሁብ ዓለም፡ ዘእሁብክሙ አነ።” ማለትም፡ “ሰላሜን እተውላችኋለሁ! የአባቴንም ሰላም እሰጣችኋለሁ! እኔ የምሰጣችሁ፡ ዓለም እንደሚሰጠው አይደለም።” ብሎ ተናግሮላት፡ ላልፈለገችና ለተወዘተ፡ ለሰው ልጆች ሳይቀር፡ በጸጋ የተመለሰችውን፡ የእግዚአብሔርን ሰላም ነው፡ እኛ፡ የእግዚአብሔር ሰላም የምንላት። (ዮሐ. ፲፬፥ ፳፮።)

መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ስለእግዚአብሔር ሰላም ምስጢር ምንነት፡ ለይቶ፡ ይህን መለኮታዊ ቃል የተናገረው፡ “በምድር ላይ፡ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ፡ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም። ሰውን፡ ከአባቱ፣ ሴት ልጅንም፡ ከእናቷ፣ ምራትንም፡ ከአማቷ እለያይ ዘንድ መጥቻለሁ፤ ለሰውም፡ ቤተሰቦቹ፡ ጠላቶች ይኾኑበታል። ማንም፡ ወደእኔ የሚመጣ ቢኖር፡ አባቱንና እናቱን፣ ሚስቱንም፣ ልጆቹንም፣ ወንድሞቹንም፣ እኅቶቹንም፣ የራሱን ሕይወት እንኳ ሳይቀር ባይጠላ፡ ደቀ መዝሙራ ሊኾን አይችልም። መስቀሉንም የማይዝ፣ በኋላዬም የማይከተለኝ፡ ለእኔ ሊኾን አይገባውም። ነፍሱን የሚያገኝ፡ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም፡ ስለእኔ የሚያጠፋ፡ ያገኛታል።” ያለውን ሕያው መመሪያውን አምነውና ተከትለው ለፈጸሙት፡ ለቀደሙትና ዛሬም ለሚፈጽሙት ወገኖቹ መኾኑን አተኩሮ መመልከት ይገባል። (ማቴ. ፲፥ ፴፬-፴፱። ሉቃ. ፲፬፥ ፳፮-፳፯።)

እንግዲህ፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ የእግዚአብሔር እንደኾኑት፡ እንደመንፈሱ፣ እንደመንግሥቱ፣ እንደእውነቱ፣ እንደእውቀቱ፣ እንደፍቅሩ፣ እንደሕይወቱ፣ እንደብርሃኑና እንደትንሣኤው ኹሉ፡ የምትገኘውና የምትኖረው፣ የምትሰፍነውም፡ በሰው ልቦና ውስጥ ነው። ስለዚህ፡ ከላይ፡ በመልእክታችን መግቢያ ጀምሮ እንደገለጽነው፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ የቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖት ከሌለው፣ ወይም፡ የዚህ ሃይማኖት “ተከታይ ነኝ!” እያለ፡ ነገር ግን፡ በሃይማኖቱ ጉደሎነት ምክንያት፡ ተጠራጣሪ ከኾነ፡ በዚያ ሰው ልቦና ውስጥ፡ የእግዚአብሔር ሰላም ልትገኝ፣ ልትኖርና ልትሰፍን ከቶ አትችልም፤ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በዚያ ሰው ልቦና ውስጥ ከሌለች ደግሞ፡ ያ ሰው፡ በውስጡ፡ ለራሱ ብቻ ሳይኾን፡ ከውጭውና በውጭ ካሉት፡ የተፈጥሮ ወገኖቹ፣ የሥነ ፍጥረቱ አካል አባሎች ከኾኑት ፍጡራንም ጋር፡ እውነተኛዋን ሰላም አግኝቶ፡ በሰላም ሊኖር ከቶ አይቻለውም።

ይህ ነው፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ ችግር። በቀደሙት ወላጆቹና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን፡ የቅዱሱን ኪዳን ስምምነት አፍርሶና ክዶ፡ በዚያ፡ በተቀደሰው ቃል ኪዳን ላይ፣ በሃይማኖታዊያኑ ምልክቶቹና በምግባራዊው ሥርዓቱ ላይ ጭምር፡ ግልጽ ዓመፅንና የአምልኮ ምንዘርናን፡ በገሃድ እያካኸደ ስላለ፡ በራሱ ልቦና ውስጥ ኾነ፡ በአገሩና በወገኑ፣ በመካከሉና እርስ በርሱም፡ እውነተኛዋን የእግዚአብሔርን ሰላም፡ በቅርብ፡ ሊዳስሳትና ሊያገኛት ቀርቶ፡ በሩቁም እንኳ፡ በተስፋ ሊያያት ከቶ አልተቻለውም።

ከዚህ የተነሣ፡ በኢትዮጵያም ኾነ፡ ከኢትዮጵያ ውጪ ያሉት፡ የቤተ ሕዝቡ፣ የቤተ ክህነቱና የቤተ ምልክናው ወገኖች፡ በመካከላቸውና እርስ በርሳቸውም እንኳ ቢኾን፡ የእግዚአብሔርዋን ሰላም ሊያገኝት ቀርቶ፡ በሰብአዊው፣ ወይም፡ በሌላው፡ በባዕዱ ሰላም እንኳ መጠቀም አቅቷቸው፡ ይኸው፡ በመላው ዓለም ፊት፡ ሲወነጃጀሉ፣ ሲተናኑቁና ሲተላለቁ፣ በመለኮታዊው ቃል መሠረትም፡ “ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት” በበዛበት፡ አሳዛኝና አሠቃቂ ኹኔታ ሲማቅቁ ይታያሉ።

እንዲያውም፡ ቀድሞ፡ በሥልጣን ላይ የቆዩት፡ የእነዚህ የሦስቱም ቤቶች ወገኖች፡ ከየሥልጣናቸው ተባርረው እንዲሰደዱና እንዲወገዱ፤ በእነርሱ ቦታ ላይ ደግሞ፡ አዲሶቹ ተተክተው፡ እነዚያን፡ ከእነርሱ በፊት የነበሩትን ባለሥልጣኖች ሲያሠቃዩ የኖሩትን፡ እንዲያሠቃዩ የሚያደርገው፡ የመለኮት የጽዋ አዳይነት፡ በማይቀረው የዳኝነቱና የቅጣቱ ግዳጅ አፈጻጸም ሥርዓት፡ እየቀጠለበት መኾኑን፡ ይኸው ትውልድ፡ በማስተዋል ሊመለከተው ጨርሶ እንዳልቻለ፡ እነሆ ይታያል።

ይህም ማለት፡

በቅድሚያ፡ “በእግዚአብሔር ሥርዓተ መንግሥት እየተመራሁ አስተዳድራለሁ!” ይል የነበረው፡ የአጼ ኃይለ ሥላሴ ትውልድ፡ ሊያከብረውና ሊጠብቀው በሚገባው፡ በቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖቱና ምግባሩ ላይ፡ በጨለማና በሥውር ሲፈጽም ከኖረው ክህደቱና ዓመፁ፤ ምንዝርናውም፡ “ደርግ” በተባለው “እግዚአብሔር የለም!” በሚል ባዕድ ፍልስፍና በሚመራ፡ ጨካኝና ግፊኛ ኃይል ከተጋለጠ በኋላ፡ ፍዳው ያመጣበትን ቅጣት፡ በዚህ በደርግ እጅ ተቀብሎ ማለፉን መዘንጋት ነው።

በማከታተል ደግሞ፡ ራሱ ደርግ፡ ጽዋው ሲደርስ፡ እርሱም፡ በቅዱሱ ኪዳን ሥርዓት ላይ የፈጸመው ክህደትና ዓመፁ፤ አመንዝራነቱም፡ ከቀደመው የባሰና በይፋ የተገለጸ ኾኖ ስለተገኘ፡ እርሱን በሚቀጣውና የእግዚአብሔር ሰላም በሌለው፡ በሌላ ተቃዋሚ ኃይል ከሥልጣኑ ተባርሮ፡ እነሆ፡ እርሱም በፋንታው፡ በሠፈረበት የፍዳ ቀኑና እየተሠፈረበት፡ ይኸው፡ እርሱ ካፈራው ትውልድ ጋር፡ ከእርሱ በበለጠ፤ በተራቀቀና በሰላ ሠይፍ ሲመተር፡ መገኘቱን አለማጤን ነው።

አስተዋይ ተመልካችን የሚያስገርም፡ አንድ ሌላ፡ ልዩ ነገር አለ፤ ይኸውም፡ የዛሬው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ይህ ኹሉ መዓት የወረደበትና አኹንም፡ እየወረደበት ያለው፡ በምን ምክንያት እንደኾነ፡ ጠንቁን ሊያውቅ አለመፈለጉ፤ ወይም፡ አለመቻሉ ነው። ጠንቁ፡ በቅዱሱ ኪዳን ላይ ከፈጸመው፡ ከራሱ ክህደት፤ ዓመፁና አመንዝራነት የተነሣ መኾኑን ለመገንዘብ ቢችልም፡ በንስሐ በመመለስ ፈንታ፡ ከልጅ ወደ ልጅ ሲተላለፍ ከቆየው፡ ከቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታዊ ውርሱ ጋር እልህ ተጋብቶ፡ “እምቢ፡ አሻፈረኝ!” ማለትን፡ አውቆና ፈልጎ መምረጡ ነው።

እንግዲህ፡ የእግዚአብሔር ሰላም የሌለችበት ሰውነት፤ ቤተሰብና ኅብረተሰብ፤ አገርና ዓለም፡ የህልውናው ዕድል ፈንታ፡ ይህ በመኾኑ፡ እጅግ ያስተክዛል። ከዚህ ይልቅ የበለጠ የሚያሳዝነው፡ “ዛሬ፡ በኢትዮጵያ ሰላም የለም!” የሚል፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ አባል የኾነ ግለሰብ ቢኖር፡ ያ ሰው፡ ይህን የሚለው፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በኢትዮጵያና በዓለሙም ላይ ሳትኖር ቀርታ ሳይኾን፡ በራሱ፡ በዚያ ግለሰብ ሰውነት ውስጥ ባለመኖር ጠቻ መኾኑን፡ ሊያውቅ አለመቻሉ እና አለመፈለጉ ነው።

አዎን! የዚያ ሰው፣ ሥጋዊውና ነፍሳዊው፣ መንፈሳዊውም ኹለንተናው፣ በሁከት ማዕበል ፈጽሞ የተጥለቀለቀው፣ የእግዚአብሔር ሰላም በውስጡ እንድትኖር ካለማድረጉ፣ ወይም፣ ካለመፍቀዱ የተነሣ መኾኑን፣ ይኸው ሰው፣ ሊርረዳ አልቻለም፤ እንዲያውም፣ ለእርሱ፣ ሰላሙን የነሣውና መከራ ሥቃዩን የሚያሳየው፣ ያ፣ በአገሩና በዓለሙ ላይ ሰፍኖ ያለው ኃይል፣ እርሱ ራሱ፣ በፈጣሪውና በቅድስት እናቱ ቅዱስ ኪዳን ላይ በፈጸመው ክህደት፣ ዓመፅና የአምልኮ ምንዝርና ምክንያት፣ የመጣበት የቅጣት ዋጋው መኾኑን፣ ሊገነዘብ አልቻለም።

በዚህ ኹሉ ጊዜ፣ ወይም፣ በእነዚህ ኹኔታዎች መነሻነት፣ የእግዚአብሔር ሰላም በኢትዮጵያና በምድር ላይ፣ ወይም፣ በዚያ ግለሰብ፣ ቤተሰብና ኅብረተሰብ አካባቢ፣ “የለችም!” ማለት አይደለም፤ የእግዚአብሔር ሰላምማ፣ ቀድሞ፣ በፍጥረት መጀመሪያ፣ ኋላም፣ በመጨረሻው ዘመን፣ ከኹለት ሺህኛው ዓመተ ምሕረት ወዲህ፣ በተረጋገጠው እውንነት አለች፤ ይህም እውነታ፣ ከላይ ቀደም ብሎ፣ በሚበቃ ተብራርቷል። ሊያያት፣ ሊያገኛትና ሊጠቀምበት ያልቻለው እኮ፣ እስካኹን ተዘፍቆ ከሚማቅቅበት የክህደት፣ የዓመፅና የምንዝርና ኃጢአቱ፣ “በእውነተኛ ንስሐ አልመለስም!” ብሎ፣ ልቦናውን ያደነደነው፣ ይኼ፣ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ ነው።

እውነተኛቸውና ታማኞቹ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያትማ፣ በውስጣቸውም፣ በውጫቸውም፣ በመካከላቸውና ባካባቢያቸው፣ በቤተሰባቸውና በኅብረተሰባቸው፣ በአገራቸውና በዓለሙም ዘንድ፣ የእግዚአብሔር ሰላም ሰፍና፣ እነሆ እየኖሩባት ስለሚገኙ፣ ለእግዚአብሔርና ለቅድስት እናቱ፣ የክብር ምስጋናቸውን ከማቅረብ፣ ለዚህ ጸጋ ላልታደሉት ወገኖቻቸውና ለመላው ፍጥረተ ዓለም ከመጸለይ በስተቀር፣ ከፈጣሪያቸው የጎደለባቸው፣ አንዳችም ነገር ከቶ የለም።

ኢትዮጵያም፣ እንደሰዎች ድርጊት ሳይኾን፣ የቃል ኪዳን ፈጣሪዋና አምላኳ እንደሠራትና የቅዱሱ ኪዳን ታማኝ ልጆቿ ጸንተው በቆሙላት ይዞታዋ፣ ይኸው፣ የማይገሠሥ ማንነቷንና ስሟን እንደጠበቀች፣ ካልተከፋፈሉትና ካልተለያዩት ሕዝቦቿና ምድሩዋ ጋር፣ በእግዚአብሔር ሰላም ተጠብቃ ትገኛለች፤ አዎን! ይህን፣ ከሃዲውንና ዓመፀኛውን፣ አመንዝራውንም ትውልዷን፣ ቀጥቶና አስተምሮ፣ ወደንስሐ ይመልሰው ዘንድ፣ የተግሣፅና የፍዳ ሠይፍን አስታጥቃ፣ በሥልጣን ላይ ካስቀመጠችው ኃይል ጋር፣ ይኸው፣ በነጻነት ህልውናዋና በእግዚአብሔር መንግሥትነቷ፣ መለኮታዊ አመራርዋንና አስተዳደርዋን፣ በበላይነትና በተጠናከረ ይዘት ቀጥላበታለች።

ይህች፡ የእኛ ኢትዮጵያ፡ ራሷ ቅድስት ድንግል ማርያም ስለኾነች፡ ዳር ድንበር ሳይከለፋትና የሚወስናት ጽንፍ ሳይኖር፡ ይኸው፡ በመላው ዓለም ታውቃልና በሕዝቦች ልቦና ውስጥ፡ በሃይማኖት ተመሥርታ፡ ከሚመለከው መለኮታዊ ልጇ ጋር ስትወደስና ስትመሰገን ትኖራለች፤ እንዲህ እንደመኾኗ፡ በዛሬው የመጨረሻው ዘመን፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ልጆቿ፡ ለአልጫው ዓለም፡ ጨው፥ ለጨለማውም ዓለም፡ መብራት ኾነው፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነትን፡ በመላው ዓለም፡ አብዝተውና አስፋፍተው ይዘሩትና ይናገሩት ዘንድ፡ እነሆ፡ በምድር ላይ ባሉ አገሮች ኹሉ ተሠራጭተው እንዲኖሩ አሰማርታ፡ የእግዚአብሔር መንግሥትነቷ፡ በፍጥረት ዓለሙ ኹሉ እንዲሰፍንማድረግን እየቀጠለች ትገኛለች። ይህ ኹኔታ፡ ስለእግዚአብሔር ሰላም፡ እስካኹን ለተገለጠው እውነታ፡ ግዙፍ ማረጋገጫ ነው።

እንግዲህ፡ በዘንድሮዋ ጳጉሜ፡ እኛ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ ይህችው፡ የእግዚአብሔር ሰላም ባስገኘችልን፡ ባልተቋረጠውና በማይነጥፈው፡ በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ እንደተመላን ኾነን፡ ፈጣሪያችን፡ ይህችኑ፡ በቸርነቱና በቤዛነቱ ያጸናልንን ሰላማችንን፡ በበለጠ እንዲያጠናክርልን፥ ለሌሎች ወገኖቻችንንም፡ ህልውናዋን፡ አስናቶና አጉልቶ፡ እንዲያሳይልን፡ ሱባኤያችንን፡ በታደሰ መንፈሳዊ ኃይል አካሄድን ልናከናውነው ይገባናል፥ ያስፈልገናልም።

ለዚህችው፡ ለዘንድሮዋ ጳጉሜ የ“ሰላም ለኢትዮጵያ” ሱባኤያችን የተዘጋጁት የጾምና የጸሎት ሥርዓታት፡ ያው፡ ባለፉት ኹለት ዓመታት ያደረግናቸውን ተከትለው የሚፈጸሙ መኾናቸውን ስንገልጽላችሁ፡ እነዚሁ፡ የጾምና የጸሎት ሥርዓታት፡ በዚሁ ጎዋ ሰሌዳችን ዋና ገጽና በሌሎቹ ተጣማጅ መድረኮቻችን ላይ ሠፍረው የሚገኙ መኾናቸውን እያሳሰብናችሁ ነው።

ሱባኤያችንን፡ በዚህ መልክና ይዘት በምናካኸድበት ጊዜ፡ የቀደሙት ወላጆቻችን፡ ይህን የመሰለውን ሃይማኖታዊ ግዳጃቸውን ከግብ ለማድረስ፡ ከሚጠቀሙባቸው ሥርዓቶች መካከል፡ እዚህ ላይ፡ ተጨማሪ ይኾነን ዘንድ፡ የዜና መዋዕላችን መዝገብ ከሚያስታውሰን ዝክረ ነገር፡ አንዱን ብቻ፡ እንዲህ በሚል ቃል ልናወሳላችሁ እንወድዳለን፡-

“ቅዳሴ ማርያምና መዓዛ ቅዳሴ፡ ኹለቱም ቅዳሴያት፡ ከተደረሱበት ዘመን ጀምሮ፡ በዳግማዊ አጼ ምኒልክ ጊዜ እስከተከሰተው፡ 'የኅዳር በሽታ' ድረስ፡ በፍልሰታ ሱባዔ፡ ቅዳሴ ማርያም፥ በወርኅ ጽጌ ደግሞ፡ መዓዛ ቅዳሴ፡ ተመድበው፥ በሌሎቹ፡ የእመቤታችን በዓላት ግን፡ በየተራ፡ ይቀደሱ እንደነበረ፥ በተለይም፡ በአገራችን፡ መቅሠፍት፥ ወይም፡ አንዳንድ ብሔራዊ ችግር በሚደርስበት ወራት፡ ማለትም፡ ቸነፈር (ወረርሽኝ በሽታ)፥ ድርቅ፥ ረሃብ፥ ወይም ጦርነት በተነሣ ጊዜ፡ አብያተ ክርስቲያናት፡ ጾም ጸሎት እንዲያደርጉ ሲታዘዙ፡ “ምሕላ ያዙ! መዓዛ ቅዳሴን ቀድሱ!” እየተባለ፡ የምሕላው ጊዜ እስኪፈጸም ድረስ፡ መደዳውን የምትቀደሰው፡ መዓዛ ቅዳሴ ነበረች።”

በዚህ መሠረት፡ የፍልሰታ ለማርያምን የነሐሴ ሱባዔ፡ በያመቱ፡ በቅዳሴ ማርያም ጸሎት እንደምናሳልፋት ኹሉ፡ “ሰላም ለኢትዮጵያ” በሚል የተቀደሰ ዓላማ በምናካኪደው፡ በዘንድሮዋ ጳጉሜ፡ የሱባዔና የምሕላ ጸሎታችንም ውስጥ፡ መዓዛ ቅዳሴን፡ አንደኛዋ ጸሎታችን አድርገን እንድንጸልያት፡ በተጨማሪ እናሳስባችኋለን። የዚህችኑ፡ የመዓዛ ቅዳሴ መጽሐፍ፡ ግእዙ፡ ከኢትዮጵያኛ (ዐማርኛ) ትርጉሙ ጋር አብሮ የተካተተበትን፡ ባለፈው (ዐሥራ አራት) ቅዳሴ ጥራዝ፡ ከቅዱሳት መጻሕፍት መሸጫ፡ ፈልጎ ማግኘትና ለይቶ ማወቅ ይቻላል።

"ቸሩ ፈጣሪያችን፡ ይህችን፡ የጳጉሜ ዓመተ ምሕረት፡ የጳጉሜ ምሕላችንንና ሱባዔያችንን፡ እንዳለፈው ዓመት፡ በሰላም አስፈጽሞን፡ ለአዲሱ የጳጉሜኛው (ለኹለት ሺ ኹለተኛው) ዓመተ ምሕረት ዐውደ ዓመት በዓላችን፡ በደኅና ያድርሰን!" እያልን፡ መልካም ምኞታችንን፡ አስቀድመን እናቀርብላችኋለን።

+ + +